

Després de 5 anys

Neus Planelles

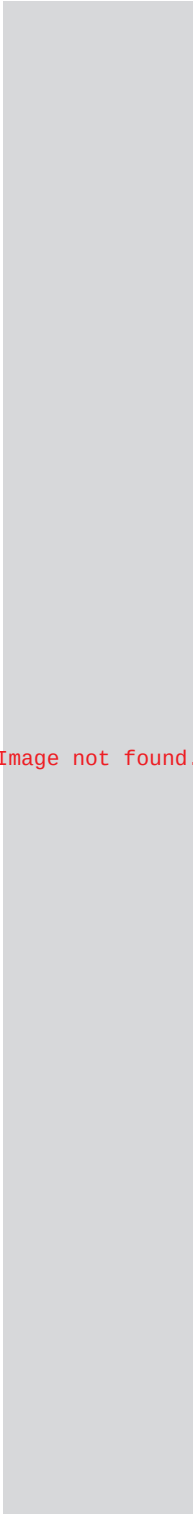

Image not found.

Capítulo 1

.Després de cinc anys
se pot dir que anem avant.
Anem a viure junts d'aquí res.
La sortida es veu fàcil, després d'este temps
que només havíem rebut plujes i rellamps.

Últimament hi dubtava de seguir
junts i continuar el camí construït
perquè no te comportaves normal
però jo també estava nerviosa
pel tema que ja et vaig contar
i també se sumava poder avançar
com fins ara i tenir tranquil·litat.
Així que immediatament
ho vaig esborrar de la meua ment
i em vaig adonar que ets l'única persona
que, tenint en compte com era jo fa anys,
va jugar-se-la, acariciant-me la carona.
Lleven-li importància al que no en tenia
i fent-me millorar. Vas guanyar la partida.

Encara que diàriament ens maldem,
perfectament els dos sabem
que no ho fem seriosament
i que no hi ha desitg que estem esperant
amb més ganes i il·lusió
que poder estar a casa NOSTRA, pensant
quin nom serà el definitiu pel nostre nadó.

Podria estar escrivint tot el dia,
tota la setmana, l'any, o tota ma vida
que no acabaria mai de redactar,
explicant-te, com n'estic, d'agraïda
perquè em vares voler acceptar
sense jutjar-me per com em vaig presentar.

Tot el que el meu cor sent en este moment
no es pot plasmar en paraules, teclat ni paper.

A pesar d'alguna diferència que ha hagut últimament

per alguna raó no he pensat d'estar-hi en altra gent.
Segur que les altres persones no em sabrien donar
tans valors positius, transmetre tanta paciència i seguretat,
ni posar-se així de sensible quan al llit o al sofà estem abraçats,
sent igual el temps que ens conegam, mai perds esta sensibilitat
i a mi m'encanta; les persones més dures no saps mai que estan pensant.

Ara que estem a punt
de fer el nostre somni realitat.
Ara que físicament estarem junts
per sempre, sense distàncies ni skype,
Et dedico aquest poema, senyal de la meua lleialtat
ara i sempre, per més disputes, mai et deixaré d'estimar.

.